

поставише три белази, ѿ вьстоѣ Геворгію, а ѿ запаѣ авѣаа Пиминѣ, а ѿ южна страна Филиппоу, заповѣдь Лѣва црѣ прѣмѣдраго златѣ пачатѣ, и гворе по врьдѣ по врьдѣ до дрѣмѣ. И вьзрѣше сѣненны патріархы и бл҃гочьстивїи црїи на авѣаа Пимина: вѣшаа ѡбитель двѣ здѣ ли ѣ. И ѡбаа едино реше: еи чтѣныи и патріархы и бл҃гочьстивїи црїе. И повѣлеше бл҃гочьстїи црїе и ѡсѣненны патріархы авѣаа Іѡанѣ: извади свои вѣлєгѣ и ѡстави оула стѣмѣ Геворгію. И постави авѣаа Іѡанѣ оула стѣмѣ Геворгію ѿ вьстоѣ, авѣа Пиминѣ ѿ западѣ, повѣла црѣ мѣдраго Лѣва, златѣ пачати. И зрѣше бл҃гочтїви црїе и сѣненны патріархи на авѣа Іѡанѣна и на авѣа Пимина и на авѣа Филиппа: и да ѣ вѣдѣмѣмѣ вѣсѣмѣ ѿ сѣборѣ бл҃гочтїви црїе и сѣненни патріархы, и да не боудѣтъ вѣ послѣднѣи врьѣмѣ прѣтеканїе и завидѣнїе межѣоу васѣ и по вѣ, какѣ мыи сѣборнѣ оули и белагы ѡставихѣмѣ, и аще ктѣ дрѣзнеть за сѣмѣ мѣстаа прѣрековати, да ѣ проклѣтъ ѿ гѣ вѣ вѣсѣдрѣжителѣа и ѿ прѣчтѣоу ю мѣтрѣ вѣоу, и ѿ стѣго вѣкликомѣника хѣа Геворгїа и ѿ вѣсѣ стѣ. И аще кѣто изидѣтъ кривѣ свѣтѣклѣствовати, и ѡнѣ да ѣ проклѣтъ сѣ ѡнѣ заедно, да боудѣтъ причетѣ сѣ Іоудѣ, иже глѣше: чѣто ми хоцете дати, и азѣ вѣ прѣдѣ егѣ; и Кѣафа и Іанна, еже глѣхѣ: распни распни его. И повѣла црѣа. Поидѣмѣ по пѣты бл҃гочтїваго црѣа Іѡана Трьновѣскаго, златѣ пачатѣ. Тѣщаѣ Мѣѡѡси и глѣше: моѣа ѣ ѡбиталь двѣ врьхѣ врьдѣ. И сѣненны патріархы глѣхѣ: еи чтѣны ѡче, слиши еже ми сѣборнѣ заповѣдахѣмѣ и поставихѣмѣ, да ѣ ѡче стѣ.

† И придѣ бл҃гочтїви и хѣолюбиви црѣ Стѣафанѣ Грьѣсѣкѣ, дрѣжиѣи вѣлѣгарсѣа жѣ землю и грьѣскоу ю и вѣсѣ вѣселѣнїю, вѣ лѣѣ ѣ. ѡ. н. ѣ (6859—1351), индиктѣ. ѣ., и призвавѣ иѣмѣна Зѣграфскаго Грїгорїа, и придѣ иѣмѣнѣ вѣ Хѣлендарѣ сѣсѣ старѣа Іѡана.¹⁾ И повѣлѣ бл҃гочтїви црѣ Стѣафанѣ иѣмѣнѣ

¹⁾ Това извѣстїе, за идване на Стефана Душана презъ 1351 г. вѣ Света-гора, не се подкрепѣа отѣ други историчесѣи данни. Душанѣ е билѣ наистина вѣ Света-гора, заедно сѣ жена си цариѣа Елена, и е престоялѣ тамѣ около 4 месеѣа, но то е било презъ края на 1347 г. и пѣрвитѣ месеѣи на 1348 г. Тогава той е обдарилѣ богато сръбскїи Хѣлендарскїи монастирѣ. Срѣ. грамотитѣ у Miklosich, Monumenta serbica, 124 сл., 129 сл. Само че вѣ 1348 г. игуменѣ на Зографѣ е билѣ Макарий (Mon. serbica, 132), а вѣ нашата Сборна грамота се яѣвя вѣ 1351 г. игуменѣ Григорїи. Както и да е, но подробноститѣ, които се даѣтъ по-долу за посегателството на Душана вѣрху зографскїи земи, не могатѣ да се смѣтатѣ за фантастични; тѣ се схождатѣ по духѣ сѣ изложеното вѣ Душановитѣ грамоти отѣ 1347 и 1348 г. и ще да се основаватѣ на нѣкои документи, които сега сѣ ни неизвестни.